KIOSK

STELT TENTOON
stress test on fathers, fatherhood, and fathering.

31.10.2026 – 20.12.2026

NL |

Wat gebeurt er met een artistieke praktijk wanneer je ouder wordt? En wat gebeurt er met een kunstinstelling wanneer het leven van een kunstenaar haar plannen doorkruist?

Stress Test ontstond nadat een kunstenaar kiosk vroeg of zijn solotentoonstelling kon worden uitgesteld, zodat hij voor zijn kind kon zorgen. Zijn vraag werd een stresstest voor kiosk. Hoe flexibel kan een instelling zijn? Welke verantwoordelijkheid draagt ze tegenover de mensen met wie ze werkt?

kiosk maakte ruimte voor zijn omstandigheden en koos ervoor iets nieuws te creëren in de plaats van zijn tentoonstelling. Met de hulp van kunstenaars die nauw verbonden zijn met kiosk en zijn netwerk kreeg een groepstentoonstelling vorm rond vaders, vaderschap, vader zijn en artistieke praktijk.

Van *dad jokes* tot *daddy issues,* van de wens om kinderen te krijgen tot de beslissing om dat niet te doen, van de geboorte van een kind tot de dood van een ouder: *Stress Test* brengt een breed scala aan ervaringen samen. De tentoonstelling beweegt zich tussen generaties, tussen afwezige vaders en al te aanwezige, tussen aanvaarding en afwijzing, tussen het opvoeden van kinderen en de zorg voor ouder wordende ouders.

Elke deelnemende kunstenaar werd uitgenodigd om bij zijn of haar werk een korte tekst in de eerste persoon te schrijven. Deze persoonlijke teksten leiden bezoekers door een tentoonstelling die geworteld is in geleefde ervaring en intieme verhalen

1. Henry Andersen
Wansbrough, 2017

Wansbrough *is een digitaal lettertype gebaseerd op scans van het handschrift van mijn vader, aangetroffen in de kantlijnen van een oud exemplaar van Discipline and Punish. Hij moet dit boek ergens begin jaren tachtig hebben gelezen, ongeveer tien jaar voor mijn geboorte. Om het werk tentoon te stellen, verbindt een instelling zich ertoe het lettertype gedurende de hele tentoonstelling te gebruiken in alle publieksgerichte communicatie.*

2. Gerard Herman
PAPA!, 2026

Ik heb aan mijn zoon Alfred gevraagd om mij te roepen en die opname zal door de gang van de school knallen uit een babyfoon, en iedere ouder die passeert zal zijn of haar billen voelen dichtnijpen.

3. Jacques Lizène
Peinture nulle en remake 1993, Vasectomie Youppie ! Rupture de procréation… et le sperme part en fumée., 1970 (remake 1993)

4. Jacques Lizène
Vasectomie (sculpture interne), 1970

IN HET ALGEMEEN, DE DINGEN ZIJNDE WAT ZE ZIJN, ZAL Jacques Lizène ZICH NIET VOORTPLANTEN... hopla! HIJ ZAL VRIJWILLIG EEN VASECTOMIE ONDERGAAN (STERILISATIE DOOR HET DOORSNIJDEN VAN DE ZAADLEIDERS) ... VANAF DAT MOMENT ZAL HIJ EEN INWENDIG BEELDHOUWWERK IN ZICH DRAGEN

5. Vaast Colson
Prairie Pouch, 2015

In deze dagen, waarin politieke correctheid tot moreel kompas wordt verheven en positieve discriminatie haar rechtvaardiging vindt in een selectieve interpretatie van het historische verleden, ervaar ik de zonderlinge gewaarwording mij geheel alleen op de prairie te bevinden, met niets dan mijn zak.

6. Paul Casaer
Daddy's Club, 2026

Mijn vader was 40 jaar lang een lokale politicus in de zuidrand van Brussel. Bij de christendemocraten, die zich profileren als gezinspartij, was het in de jaren '70 gebruikelijk om gezinsleden mee op te nemen in hun verkiezingscampagne. Als kind heb ik dat ook verschillende keren ondergaan. Bij twee opeenvolgende verkiezingen werd ik afgebeeld op de schouders van mijn vader. Eén keer werd een tekstballon aan de affiche toegevoegd met de woorden Club Van Papa. De eerste letter van ieder woord werd oranje afgedrukt om samen de naam van de partij te vormen: CVP.

Het werk Daddy's Club *is hierop gebaseerd en wordt een houten bas reliëf met dezelfde afmetingen als de aanplakborden van de toenmalige campagne.*

7. Willem Vermeersch
Leopold II Tunnel, 2026

Ten opzichte van sommige vaderfiguren vind ik het onmogelijk om een gepaste houding aan te nemen. Ze zitten in ons systeem, ook binnenin. Hun impact gaat mijn bevattingsvermogen te buiten. Daarom deze poging tot 'reflectie'.

8. Ava Pudelek Hoffman + Nicholas Hoffman
five bites at a time / monstee's drive beard / stranded in the greens / A hundred faces / jelly vacation theatre oh! motion / corn on the bob / Jenessica's birthday was a huge splash, 2025-2026

Mijn zevenjarige dochter en ik tekenen voortdurend. We hebben schetsboeken voor thuis, speciale schetsboeken voor reizen met het vliegtuig, de trein en de auto, en zelfs een schetsboek dat we alleen meenemen naar restaurants en cafés. Uit elke hoek van ons huis komen losse vellen papier met schetsen en krabbels tevoorschijn. Ik zou zeggen dat we tekenen omdat tekenen telkens opnieuw mogelijkheden opent. Het sluit nooit af en houdt nooit op: het dient zich aan als vorm die vorm krijgt. Mijn dochter houdt niet van al die woorden; zij zegt liever: 'Ik vind tekenen fijn, omdat je gewoon je eigen wereld kunt maken.'

Geconfronteerd met de oneindige mogelijkheden van de lege bladzijde vouwen we de ruimte naar binnen en giechelen we terwijl we genieten van het zetten van lijnen en tekens. We

brengen samen tijd door, zonder ander doel dan te zien hoe onze verbeelding onze handen leidt. Mijn dochter en ik kozen een kleine selectie van onze gezamenlijke tekeningen om bij kiosk *te tonen: een korte inkijk in een veel ruimere routine die zich niet laat inkaderen, waarin we kleine momenten vinden waarop er geen regels zijn om te volgen (tenzij je graag regels volgt).*

9. Peter Van Hecke

Wapenschild Oskar, 2019
Wapenschild Vos, 2021
Wapenschild Nim, 2026

Toen onze oudste zoon zes werd, besloten mijn vrouw en ik dat we ons niet herkenden in de traditie van een lentefeest of een eerste communie. Wel zagen we de zin van het benadrukken van een mijlpaal. Daarom besloot ik een wapenschild voor hem te ontwerpen. In de boeken over heraldiek, een wetenschap met veel regels, ontdekte ik een wereld van symbolische beelden en kleuren. Omdat ik altijd moeite heb gehad met het volgen van regels ;-), gaf ik er een eigen draai aan. Ik ontwierp een hedendaags schild waarin ik naast heraldische symbolen ook symbolen uit andere culturen en eigen symbolen verwerkte.

Elk van mijn drie kinderen kreeg zo'n schild toen het zes werd. Ik zei hen telkens: "Nu je zes bent, begin ik je steeds beter te kennen. Daarom heb ik een wapenschild gemaakt dat zoals ik het aanvoel bij jou past. Er zitten eigenschappen van jou in, maar ook dingen die ik je toewens. Vroeger herkende je ridders aan het teken op hun schild, want hun gezicht verdween onder de helm. Zo ontstond de heraldiek, een oude wetenschap met eigen regels. Voor mij is dit wapenschild een manier om te zeggen wie jij voor mij bent.

Elk schild draagt een Latijnse spreuk die tegelijk een levensregel en een wens is. Voor Oskar: Ad infinitum et ultra, "tot in het oneindige en nog verder"*, met een knipoog naar Buzz Lightyear. Voor Vos:* omnia habent pulchritudinem, sed non omnes vident, "alles heeft schoonheid, maar niet iedereen ziet ze"*, waarbij ik schreef: "*Jij wel, Vosje.*" Voor Nim:* Ad lucem floreo, "naar het licht bloei ik"*, teder lichtpuntje dat ze altijd is.*

10. Trudo & Cyriel Engels

Auto-Photo, 1993-2005 (posters 2026)

Na de geboorte van mijn oudste zoon, Cyriel, nam ik hem regelmatig mee naar een fotohokje om samen een dubbelzelfportret te maken: strook na strook, terwijl hij opgroeide. De reeks liep twaalf jaar en eindigde met de laatste strook (S42), gemaakt op de dag dat ik hem vertelde dat er een zusje, Frankie, op komst was. Let op het moment waarop ik mijn pols brak (S28), de verschijning van graaf 'Bat' Dracula (S31) en een bezoek van Cyriels jongere broer, Tillo (S37).

De stroken zijn genummerd van S1 tot S42, van links naar rechts en van boven naar beneden.

11. Geboortekaartjes

kiosk lanceerde een open oproep voor geboortekaartjes ontworpen door kunstenaar-vaders. Deze kaartjes brengen intieme en publieke momenten samen: de komst van een kind, de aankondiging van een nieuw leven… en een kunstenaar die vader wordt.

12. Laurens Mariën

Voor Bonnie, 2026

Toen ik hoorde dat ik een dochter zou krijgen, besefte ik hoe weinig ik weet over opgroeien als meisje. Ik ging op zoek naar vrouwelijke rolmodellen en vond boeken vol uitzonderlijke vrouwen: koninginnen, sporters, presidenten… Bewonderenswaardig, maar ver weg, vaak overleden of wereldberoemd. Ik wilde iets dat dichterbij en tastbaarder was, dat minder druk op haar zou leggen. Daarom maakte ik mijn eigen boek, met vrouwen uit mijn eigen netwerk: mensen die ik als rolmodellen voor haar zie, die ze daadwerkelijk kan ontmoeten, aan wie ze advies kan vragen en door wie ze zich kan laten inspireren.

Ik bezocht de meesten van hen en maakte een kiekje met een wegwerpcamera, waarbij mijn vinger vaak ongemerkt mee in beeld kwam. Ik stelde ieder van hen twee vragen: welk advies zou je mijn dochter geven? En wie zijn jouw drie vrouwelijke rolmodellen, om me te helpen mijn eigen blinde vlekken aan te vullen? Het boek bevat alleen portretten, want de verhalen zijn bedoeld om hardop te worden verteld, aan Bonnies bed.

Wat begon als een geschenk voor mijn kind, werd een manier om opnieuw contact te maken met mensen die ik had gemist, en om hun te vertellen hoeveel ze voor me betekenen. Slechts drie rolmodellen kiezen is niet eenvoudig, dus wil ik jou dezelfde vraag stellen: wie zijn jouw drie vrouwelijke rolmodellen?

13. Nicholas Hoffman

organs of the appetite, 2026

organs of the appetite *is een kleurpotloodtekening van mijn hand alleen: een interpretatie van Christus die het kruis draagt. Een lege plek waar het kruis zou staan en een handvol tekenfilmfiguren veranderen de tocht naar Golgotha in een parade van een schelm.*

14. Danilo Zocatelli

Dear Father, 2024–doorlopend

Dear Father *is een project waarin ik met dragmake-up en fotografie mijn relatie met mijn vader onderzoek. Door zijn gezicht op te maken, creëer ik ruimte voor intimiteit, kwetsbaarheid en verzoening tussen ons. De portretten stellen overgeërfde ideeën over mannelijkheid en de verwachtingen die onze relatie hebben gevormd ter discussie. In dit gezamenlijke proces keer ik terug naar herinneringen, bevraag ik de rollen die we hebben leren spelen en verken ik nieuwe manieren om met elkaar om te gaan. Via fotografie onderzoek ik hoe een beeld meer kan zijn dan een vastlegging van het verleden: het kan een middel zijn tot begrip, verbinding en verandering.*

15. Leen Voet

Stilleven met kat 1 / Stilleven met kat 2, 2025-2026

Deze foto's zijn niet het resultaat van een samenwerking met mijn vader, zoals bij de eerdere werken Drawings by my Father *of* Alda & Armand. *Het zijn geen schilderijen, geen tekeningen.*

We gaven elkaar geen opdracht. Deze foto's zijn eenvoudige observaties.

Het is de simpele geste van de snapshot die een dagelijks tafereel uit het leven van mijn vader vastlegt, zijn emotionele innerlijke reflectie en zijn intieme dialoog over de dag die komt, aan de hand van een snuisterij. Diep gehecht aan zijn dagelijkse rituele handelingen, plaatste mijn vader ieder avond zijn medicatie voor de volgende ochtend op een schaaltje in de vorm van een kattenkopje, een kat zonder ogen. Hij vertelde me dat de kat elke dag een andere uitdrukking kreeg, doordat hij de plaatsing van de pillen zorgvuldig varieerde.

Zonder pillen, als een leeg schaaltje, waren de poorten naar de ziel van de kat verdwenen.

16. Vijai Maia Patchineelam

Family Album, 2018

Met Samba Shiva *wilde ik de fotocollectie van mijn vader Sambasiva, wetenschapper en amateurfotograaf, onder zijn eigen naam publiceren binnen een bredere institutionele context: in dit geval het Instituto Moreira Salles in Brazilië, een instituut dat bekendstaat om zijn werk op het gebied van hedendaagse fotografie. Voor mij was het belangrijk om het boek niet te beschouwen als een toe-eigening van de beelden die mijn vader maakte, maar als een proces van nadenken aan de hand van die beelden. Door de rol van kunstenaar en redacteur op me te nemen, werd dit mogelijk. Dat bracht me ook tot een andere manier van werken rond vragen over auteurschap en het legitimeringsproces dat gepaard gaat met zichtbaarheid binnen institutionele kaders.*

17. Chloë Delanghe

Papa's brief aan Mu.ZEE, 2026

Rond Kerstmis 2017, tijdens een gedwongen opname in de psychiatrie van Beernem Reigerlo, schreef mijn vader een brief (plus tekening) aan Phillip Van den Bossche, de toenmalige directeur van Mu.ZEE. De brief werd nooit verstuurd, maar aan mij meegegeven om te bewaren, samen met een dikke stapel tekeningen. Jaren later monumentaliseerde ik het document door de brief te vergroten en in 36 fragmenten te versnijden. Van elk fragment maakte ik een negatief, dat vervolgens als cyanotype werd belicht. Elke afdruk kreeg een belichtingstijd van één uur.

18. Chloë Delanghe

Porte Cigarette, 2026

Porte Cigarette *is een door mijn moeder geknutseld sigarettendoosje dat ook dienstdoet als draagbare fotolijst. Het portret van mijn vader onthult zich wanneer de sigaretten verdwijnen. Naast de sigaretten siert de doos zich met Welse postzegels, fruitstickers en een QR code voor het aangeven van huishoudelijk geweld. De foto werd genomen in het Psychiatrisch Ziekenhuis Onze Lieve Vrouwe te Brugge.*

19. Marthe Merckx

Voor mijn liefste, van je oogappel, 2026

"Je moet wel echt durven doorduwen, een beetje pijn kan geen kwaad. Maak je geen zorgen, ik kan wel tegen een stootje. Maar ik speel een vals spelletje, ik weet dat ik niet tegen je kan winnen als ik dit eerlijk wil aanpakken. Ik ben een lafaard, dus het enigste dat er nog valt te doen, is je publiekelijk te vernederen en daarbij mijzelf ten schande te brengen."

Ik zal mij bevinden in een boksring van mijn eigen gevolgen, gemaakt van baalkatoen en kussenvulling. Ik wil graag mijn woede afreageren op iemand en daarvoor heb ik de perfecte omgeving gecreëerd. Deze naam zal ik niet noemen, maar het is niet moeilijk te raden. Zo vergezocht is het ook weer niet, alles is vrij simpel en voor de hand liggend. Ik zal mij afreageren op een replica, een pop en een mens. Alsnog wil ik mijn slachtoffer een kans geven om zich tegen mij te verdedigen, zo egoïstisch ben ik ook weer niet. Dus ik ben bereid om voor mijn wraak een paar klappen te ontvangen. Wel niet te hard en graag mijn tanden intact houden, alsjeblieft en dankjewel.

20. Vaast Colson

Tears for Jaak, 2023

In 2020 besliste ik om enkele werken uit de Hüzün*-reeks, gemaakt in 2010, ter ere van het vaderschap op te dragen aan de overleden vaders van bevriende kunstenaars. In 2023 mocht ik een werk opdragen aan mijn eigen vader.*

21. Eva Maria Bouillon

House for Two, 2020

All for me, 2026

In All for me *film ik mijn vader terwijl hij aan een tafel zit en een ei pelt. De video ontstond als tegenhanger van* House for Two*, waarin mijn beide ouders samen verschijnen in geënsceneerde taferelen in een huis. Nu mijn zus en ik het huis uit zijn en mijn vader grootvader is geworden, sta ik stil bij deze nieuwe fase in zijn leven. Zijn aanwezigheid, onderbroken door momenten van afwezigheid, weerspiegelt de veranderingen in zijn dagelijkse leven. Via dit eenvoudige, eenzame gebaar kijk ik naar mijn vader zoals hij vandaag is en naar hoe de relatie tussen mijn ouders evolueert terwijl ze nieuwe manieren vinden om hun tijd door te brengen en hun interesses na te streven.*

22. Herman Van Ingelgem

Portret van mijn vader, 2022

Het portret dat ik van mijn vader schilderde is gebaseerd op een foto die ik enkele weken voor zijn dood maakte. Hij leed aan keelkanker en koos uiteindelijk voor euthanasie. Ik schilderde het in de maanden na zijn overlijden. Eigenlijk was het de bedoeling om het maar één keer tentoon te stellen op een expo die we met de familie organiseerden als een soort afscheid en eerbetoon. Op die tentoonstelling werden werken van mijn vader en van een tiental dorpsgenoten getoond.

23. Willy Van Ingelgem

Zelfportret, 2021

De werken van Willy Van Ingelgem kunnen het best omschreven worden als die van een dorpsschilder. Hij schilderde dorpsgezichten, landschappen, stillevens, bloemstukken en

(zelf)portretten. Dat deed hij veel en gretig. Om de twee jaar organiseerde hij dan in de plaatselijke parochiezaal een tentoonstelling om zijn kunst te delen met zijn dorpsgenoten.
Dit zelfportret is zijn allerlaatste schilderij. Hij maakte het enkele weken voor zijn dood. Hij staat voor een struik camelia's die hij zelf heeft geplant en die elke keer in bloei staan op de verjaardag van zijn echtgenote.

24. Julia Schouten

*ALLES HAT EIN ENDE, NUR DIE WURST HAT ZWEI**, 2026

Mijn vader denkt in het Nederlands, ik in het Engels. Ongetwijfeld is hij een hilarische kerel; ik begrijp zijn grappen gewoon niet. Dad jokes draaien vaak om woordspelingen, en die zijn voor een ongeoefend oor moeilijk te vatten. En zoals u weet: een uitgelegde mop is een dode mop. Nu zijn de rollen omgekeerd. Ik heb een 'shaggy-dog'-verhaal geschreven (een langdradige broer van de dad joke), in het Engels, voor een overwegend Vlaams publiek. Zal mijn vader het begrijpen? En u?

25. Trudo Engels

Ik beloof, 1972

Mijn vader, Valère, beeldhouwde in zijn vrije tijd, maar wilde niet dat zijn kinderen ook de kunst in zouden gaan. Als jongen moest ik van hem de woorden Ik beloof keer op keer onder elkaar schrijven: een kleine straf die me moest ontmoedigen om precies de weg in te slaan die ik later zou volgen. Die weg ging open dankzij de doktersvrouw die aan de overkant woonde. Zij overtuigde mijn moeder om me in het weekend naar de tekenacademie te sturen. Haar man, onze huisarts, rekende ons nooit iets aan voor zijn zorgen.

26. Felix Kindermann

Stintuition, 2026

Stintuition *onderzoekt de vraag hoe flexibel een instituut kan zijn, te beginnen met een herschikking van de letters van het woord 'institutie'. Paul speelt met een maquette van de architectuur van* kiosk*, opgebouwd uit 140 bouwblokken door zijn vader, Felix. Als een jonge deconstructivist haalt hij de structuur uit elkaar, gooit de onderdelen door elkaar en bouwt ze opnieuw op.*

27. Johan, Vanya & Willem Vermeersch

Large Language Models, 2022

In deze video erupteren stukjes woord en klank tussen opa Johan & kleinzoon Vanya. Opgestapelde energie komt vrij. Interpretatie wordt ondergeschikt aan het spelen zelf. Daarna speelden wij (Olha & Willem, de ouders) er nog mee verder door er woorden bij te plakken.

28. Odette, Suzanne & Jasper Rigole

LE SYSTÈME DES OBJETS, 2015–ongoing

LE SYSTÈME DES OBJETS *is een verzamel- en displaykast voor kleine voorwerpen, verloren speeltjes en juwelen die door de kunstenaars op straat werden gevonden. De voorwerpen werden doorheen de jaren op verschillende manieren gerangschikt: in hun jonge jaren classificeerden de kunstenaars eerder op verwantschappen, tegenwoordig sorteren ze meer op overeenkomsten op het vlak van zowel functionaliteit, kleur als vorm.*

29. Sambasiva Rao Patchineelam & Vijai Maia Patchineelam

Samba Shiva: The Photographs of Sambasiva Rao Patchineelam, 2017 (zie 16 voor uitleg)

30. Veronika Eberhart

Pinokkio, 2026

Een met inlegwerk versierd kistje dat Alois Eberhart in 1965 maakte, rust op het nachtkastje uit de slaapkamer van zijn vrouw. Een deksel met inlegwerk, zestig jaar later door zijn dochter in negatief uitgevoerd, schuift achter in de lade. In de houtnerf verschijnt de hand van een vader, om vervolgens weer te verdwijnen. Liegt Pinokkio al? Ergens tussen het hout en de geest begint het verhaal zich te splitsen.

31. Yvan Derwéduwé

My Stepfather, 2004

Een foto van mijn stiefvader wordt geprojecteerd op een witgepleisterde en geschilderde muur. Met een 9mm-geweer schiet ik 50 kogels op het geprojecteerde gezicht, dat kogel na kogel verandert in een ruïne van vlees. Een façade wordt met geweld, maar langzaam, weggeschoten en de rauwe werkelijkheid eronder komt aan het licht.

Dag stiefbroer,

Uiteraard had ik gehoopt dat ons volgend contact niet zou zijn zoals dit. Ik kan mij absoluut voorstellen dat jullie geraakt werden door die video. Laat mij ook iets vertellen over dit werk. Jullie zien dit enkel als een platvloerse wraakactie tegenover jouw vader, maar in principe gaat dit werk over mij en niet over hem. Het gaat over hoe ik een verschrikkelijke periode van mentale terreur uit mijn leven letterlijk 'weggeschoten' heb. Het is het equivalent van een autobiografie schrijven waarin de schrijver misschien niet altijd met even lovende woorden schrijft over zijn moeder of vader, maar waar dit wel zijn waarheid is.

Yvan

32. Edouard Peeters Wintein

familie, 2022 *(tatoeage op het been van zijn vader:* , 2026. Om de tatoeage te zien, vraag je aan de suppoost of kiosk-productieleider Thomas Peeters aanwezig is.

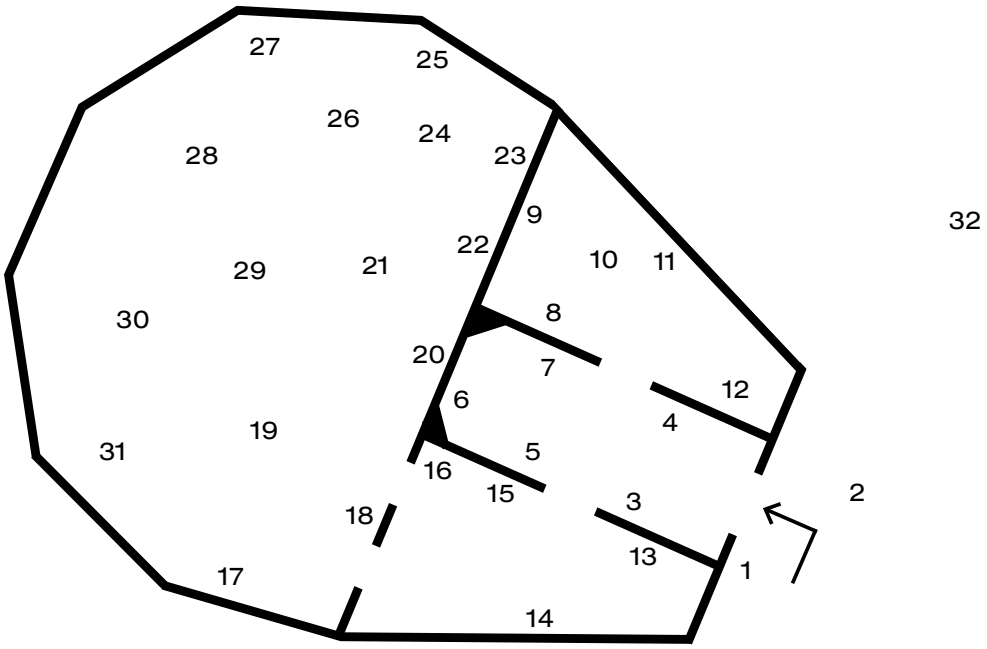
Ik wou tekenen en dan kwam dat in mijn hoofd. Ik was zes toen ik de tekening maakte. Ik wou eigenlijk monsters tekenen met verschillende armen. Dat mijn papa het een mooie tekening vond, vond ik heel raar? Maar ik vond het wel leuk. Het is een monsterfamilie geworden.

KIOSK

STELT TENTOON

stress test. on fathers, fatherhood, and fathering.

31.10.2026 – 20.12.2026

Alle werken met dank aan de kunstenaars,
tenzij anders vermeld.

1. Henry Andersen, *Wansbrough*
   2017, digitaal lettertype

2. Gerard Herman, *PAPA!*
   2026, een babyfoon en een tweede, gemodificeerde babyfoon met een opname van de zoon van de kunstenaar

3. Jacques Lizène, *Peinture nulle en remake 1993, Vasectomie Youppie !*
   1970 (remake 1993), olieverf op doek, foto, lijst
   Met dank aan galerie Nadja Vilenne

4. Jacques Lizène, *Vasectomie (sculpture interne)*
   1970, drukwerk op papier
   Met dank aan galerie Nadja Vilenne

5. Vaast Colson, *Prairie Pouch*
   2015, Staal, zeemvel, touw, knikkers
   Collectie Stella Lohaus

6. Paul Casaer, *Daddy's Club*
   2026, hout, metaal, verf

7. Willem Vermeersch, *Leopold II Tunnel*
   2026, speelgoedtrommel van de zoon van de kunstenaar met een sticker van Leopold II (Dudenparkversie)

8. Ava Pudelek-Hoffman + Nicholas Hoffman, 2025-2026, gemengde technieken
   - *five bites at a time*
   - *monstee's drive beard*
   - *stranded in the greens*
   - *A hundred faces*
   - *jelly vacation theatre oh! motion*
   - *corn on the bob*
   - *Jenessica's birthday was a huge splash*

9. Peter Van Hecke, geborduurde boekomslagen
   - *Coat of arms Oskar*, 2019
   - *Coat of arms Vos*, 2021
   - *Coat of arms Nim*, 2026

10. Trudo & Cyriel Engels, *Auto-Photo*
    1993-2005, 42 pasfotostrips
    2026, 500 posters
    Courtesy of Various Artists

11. Geboortekaartjes

12. Laurens Mariën, *For Bonnie*
    2026, prentenboeken in eigen beheer, poster, houten plank, vuilniszakken, geluidsinstallatie (audio 1: 38 min. 8 sec.; audio 2: 1 uur 48 min. 48 sec.)

KIOSK

STELT TENTOON
stress test on fathers, fatherhood, and fathering.
31.10.2026 – 20.12.2026

13. Nicholas Hoffman, *organs of the appetite*
2026, kleurpotlood, grafiet, gouache, Fimo, magneten

14. Danilo Zocatelli, *Dear Father*
2024–heden, foto's

15. Leen Voet, *Still life with cat 1 / Still life with cat 2*
2025-2026, digitale print op ragpapier

16. Vijai Maia Patchineelam, *Family Album*
2018, video, 3 min 40 sec

17. Chloë Delanghe, *Dad's Letter to Mu.ZEE*
2026, 36 cyanotype prints op papier, vergrotingen van een brief en tekening geschreven en getekend door Geert Delanghe in 2017, glazen plaat, houten plaat, aluminium clips gemaakt door pleegvader Marc Hollevoet

18. Chloë Delanghe, *Porte Cigarette*
2026, zwart wit barietprint, sigarettendoosje gemaakt door Sally Kovacsik, houten kader, lijnzaadolie

19. Marthe Merckx, *Voor mijn liefste, van je oogappel*
2026, katoen, draad en hout

20. Vaast Colson, *Tears for Jaak*
2023, ecoline en tranen op papier met een turquoise passe-partout in een lijst, kaarsen, kaarsvet, messing naamplaatje

21. Eva Maria Bouillon
House for Two, 2020, full HD video, zonder geluid, 15 min
All for Me, 2026, full HD video, zonder geluid, 6 min

22. Herman Van Ingelgem,
Portrait of My Father
2022, olieverf op doek

23. Willy Van Ingelgem, *Self-portrait*
2021, olieverf op doek

24. Julia Schouten, *ALLES HAT EIN ENDE, NUR DIE WURST HAT ZWEI**
2026, shaggy-dog story, 6-boekje, 16 pagina's, 500 exemplaren

25. Trudo Engels, *Ik beloof (I Promise)*
1972, balpen op papier
Courtesy of Various Artists (het werk mag vrij worden gereproduceerd: iedereen met een kind van 7 tot 9 jaar kan het kosteloos opnieuw maken).

26. Felix Kindermann, *Stintuition*
2026, hout

27. Johan, Vanya & Willem Vermeersch, *Large Language Models*
2022, video-installatie, 175 sec

28. Odette, Suzanne & Jasper Rigole, *LE SYSTÈME DES OBJETS*
2015-heden, kast, objecten en 2 geluidsopnames
Odette, 6 jaar, 8 min. (2015)
Suzanne, 7 jaar, 9 min. (2019)

29. Sambasiva Rao Patchineelam & Vijai Maia Patchineelam,*Samba Shiva: The Photographs of Sambasiva Rao Patchineelam*
2017, boek

30. Veronika Eberhart, *Pinokkio*
2026, nachtkastje, kistje met inlegwerk van fineer door Alois Eberhart uit 1965, deksel van het kistje door zijn dochter uit 2025, hout, diverse fineersoorten, lijm, spijkers

31. Yvan Derwéduwé, *Mijn Stepvader*
2004, video-installatie, 18 min 30 sec

32. Edouard Peeters Wintein, *familie*
2022 (tekening), 2026 (tatoeage op het been van zijn vader Thomas Peeters. Om de tatoeage te bekijken, kunt u aan de suppoost vragen of Thomas Peeters, productieverantwoordelijke van kiosk, aanwezig is).

Met dank aan de deelnemende kunstenaars en hun families, alle ouders die een geboortekaartje hebben doorgestuurd, Isabelle Arthuis, Jean Michel Botquin, Anna, Louis & Simon Delobel, Corneel Druyts, Emeraude Kabeya, Lissa Kinnaer, Hendrik Leper, Stella Lohaus, Willkamayu Oomen, Thomas Peeters, Sara Plantefève-Castryck, Fabrice Schneider, TattooTanne from Bodydesign Shop Ghent, Tibbe Van der Peijl, Sam Van Ingelgem, Lien Van Leemput, Various Artists, Pat Vermeulen, Zeger Vetters, Nadja Vilenne, Theo Wurst and Janes Zeghers; the kiosk Saviours; de studenten van de Minor Art Handling; en het hele team van KASK & Conservatorium, School of Arts Gent.